

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 31D/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9622200143
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Novotný
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:9622200143.2

Rozhodnutie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z členov: Michal Novotný ako predseda, JUDr. Zdenka Reisenauerová ako sudkyňa, prof. JUDr. Juraj Vačok, PhD., ako sudca, JUDr. Peter Kohut ako prísediaci sudca a JUDr. Zuzana Papcunová ako prísediaca sudkyňa v disciplinárnej veci proti disciplinárne obvinenému: Y. L. V., U. Q. P. X., pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 1 a 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení účinnom do 30. novembra 2021 (navrhovateľ: minister spravodlivosti Slovenskej republiky), po ústnom pojednávaní 29. novembra 2022 takto

rozhodol:

I. Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 432/2021 Z. z. o (disciplinárny súdny poriadok) sa disciplinárne obvinený: Y. L. V., B. X. B. XXXX, U. Q. U. U. Z. XX, X., uznáva vinným, že

ako náhradník poverenej súdnej exekútorke Y. P. V. P. v exekúcií sp. zn. EX 1110/2013 (oprávnený: mesto R., povinný: T. S., U. U. G. C.) faktúrou č. 1/2021 zo 14. januára 2021 vyúčtoval odmenu exekútora napriek tomu, že upovedomením o zastavení starej exekúcie z 25. júna 2020 oznámil zastavenie tejto exekúcie podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z. oprávnenému a exekučné konanie bolo od 13. októbra 2020 zastavené,

teda

úmyselne porušil povinnosť pri výkone funkcie súdneho exekútora tým, že v rozpore s § 196 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. augusta 2005 vyúčtoval svoju odmenu, hoci už nemohol vykonávať exekúciu, a vzhľadom na povahu porušenej povinnosti a zavinenie je škodlivosť jeho konania zvýšená, čím sa dopustil

závažného disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku znení do 30. novembra 2021.

Za to sa mu podľa § 221 ods. 2 písm. b) Exekučného poriadku v spojení s § 42 ods. 1 Trestného zákona ukladá

súhrnné disciplinárne opatrenie - peňažná pokuta vo výške 2.000 €.

Zároveň sa podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje výrok o disciplinárnom opatrení v rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky č. k. 31 D 10/2022-164 zo 4. októbra 2022, ako aj všetky rozhodnutia, ktoré vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

II. Naproti tomu sa disciplinárne obvinený podľa § 34 ods. 2 písm. b) D. s. p.

oslobodzuje

spod disciplinárneho návrhu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky z 21. júla 2022 č. 12137/2022/152 za skutok kvalifikovaný ako závažné disciplinárne previnenie, ktorého sa mal dopustiť tým, že

ako náhradník poverenej súdnej exekútorke Y. P. V. P. v exekúcií sp. zn. EX1110/2013 (oprávnený: mesto R., povinný: T. S., U. U. G. C.) po tom, čo zistil, že 25. júna 2020 vydal upovedomenie o zastavení starej exekúcie v rozpore so zákonom a zaslal oznámenie o zrušení tohto upovedomenia Mestu R. listom z 8. septembra 2020, oznámil Okresnému súdu R. predmetné späťvzatie až listom z 13. januára 2021, pretože skutok nie je disciplinárnym previnením.

o d ô v o d n e n i e :

I.

Disciplinárny návrh, stanovisko a ústne pojednávanie

1. Navrhovateľ disciplinárnym návrhom, ktorý došiel tunajšiemu súdu 29. apríla 2022, kládol disciplinárne obvinenému za vinu, že

«v exekučnom konaní EX 1110/2013 vedenom v prospech oprávneného: Mesto R. (ďalej tiež „oprávnený“) proti povinnému: T. S., U.. U. G..C., N.: XX XXX XXX, ako právnenému nástupcovi spoločnosti I. - D. U. U.. U. G..C., N.: XX XXX XXX (ďalej tiež „povinný“), o vymoženie 66 609,57 EUR s príslušenstvom (ďalej tiež „exekučné konanie“)

v bode I po tom, čo zistil, že dňa 25.06.2020 vydal upovedomenie o zastavení starej exekúcie v rozpore so zákonom a zaslal oznámenie o zrušení tohto upovedomenia Mestu R. listom zo dňa 08.09.2020, oznámil Okresnému súdu R. predmetné späťvzatie až listom zo dňa 13.01.2021,

v bode II vo faktúre č. 1/2021 zo dňa 14.01.2021 si vyúčtoval odmenu vo výške 20 % zo sumy 97 786,57 EUR, ktorý predstavuje sumu vo výške 19 557,32 EUR (spolu s DPH vo výške 3911,46 EUR), čo je o 13 321,92 EUR viac než na čo mal zákonný nárok, keďže v predmetnom exekučnom konaní vymohol len sumu vo výške 31 177 EUR, v dôsledku čoho mal nárok na odmenu vo výške 6 235,40 EUR (spolu s DPH vo výške 1 247,08 EUR)».

Tieto skutky navrhovateľ kvalifikoval ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení účinnom do 30. novembra 2021.

2. Disciplinárny návrh bol disciplinárne obvinenému doručený do vlastných rúk 1. augusta 2022, ten však nevyužil možnosť zaujať k nemu písomné stanovisko.

3. Predseda disciplinárneho senátu podľa § 28 ods. 1 D. s. p. nariadil na prejednanie veci ústne pojednávanie na 29. novembra 2022, ktoré sa konalo za prítomnosti zástupcu navrhovateľa a disciplinárne obvineného. Disciplinárne obvinený vo svojej obrane zdôraznil, že situácia, ktorá sa mu kladie za vinu, vznikla obštrukčným konaním účastníkov exekučného konania sp. zn. EX 1110/2013. Jeho počítačový systém omylom vyhodnotil túto exekúciu ako starú, a preto vyhotovil upovedomenie o jej zastavení podľa zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní. Navyše toto upovedomenie omylom nezaslal exekučnému súdu, ale Krajskému súdu v X., ktorý vydal poverenie. Takéto upovedomenie podľa disciplinárne obvineného nemohlo mať účinky skončenia exekučného konania. Preto zastával názor, že ak ho následne zrušil, postupoval s odbornou starostlivosťou v zmysle § 224 CSP. Za špekulatívne považoval disciplinárne obvinený aj samotné postupovanie pohľadávok medzi oprávneným (Mesto R.) a postupníkom (Ľ. P.). Ustanovenie § 29 ods. 2 Ex. por., ktoré mal svojím konaním porušiť, sa na exekúciu sp. zn. EX 1110/2013 vôbec nevzťahovalo. Pri vyčíslení odmeny vychádzal z toho, že odplata postupníka (Ľ. P.) za postúpenú pohľadávku bola vlastne úhradou istiny vymáhanej pohľadávky v zmysle § 331 Obchodného zákonníka. Preto ju jednak započítal do základu pre výpočet svojej odmeny, jednak ju pripočítal k celkovej sume, ktorú podľa § 36 ods. 8 Ex. por. rozúčtoval. Zdôraznil tiež, že na výpočet odmeny v danej exekúcii sa vzťahoval § 4 ods. 1 vyhlášky č. 288/1995 Z. z. v znení účinnom do 30. júna 2006, a teda základom odmeny bola suma vymáhanej (nie vymoženej) pohľadávky.

II.

Dokazovanie a zistený skutkový stav

4. Na ústnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom disciplinárne obvineného a prečítaním podstatných častí listín: z disciplinárneho spisu (oznámenie z 3. augusta 2022 - č. I. 91), z exekútorského spisu EX 1110/2013 (návrh - č. I. 1, výpis z obchodného registra z 2. marca 1998 - č. I. 11, zmluva z 28. mája 1998 - č. I. 20, upovedomenie z 27. júla 1998 - č. I. 29, upovedomenie z 27. júla 1998 - č. I. 31, príkaz z 27. júla 1998 - č. I. 34, prípis z 13. augusta 1999 - č. I. 42, výpis z obchodného registra z 9. marca 2011 - č. I. 56, uznesenie z 12. decembra 2012 - č. I. 92, uznesenie z 15. marca 2013 - č. I. 102, oznámenie z 5. novembra 2013 - č. I. 111, výpis zo 17. septembra 2019 - č. I. 112, upovedomenie zo 17. septembra 2019 - č. I. 124, zápisnica z 15. októbra 2019 - č. I. 126, upovedomenie z 15. októbra 2019 - č. I. 129, úradný záznam z 29. novembra 2019 - č. I. 140, upovedomenie z 2. decembra 2019 - č. I. 145, oznámenie z 10. decembra 2019 - č. I. 147, kópia návrhu z 12. decembra 2019 - č. I. 148, kópia návrhu z 12. decembra 2019 - č. I. 149, stanovisko z 19. decembra 2019 - č. I. 150, upovedomenie z 25. júna 2020 - č. I. 171, oznámenie z 25. augusta 2020 - č. I. 174, oznámenie z 8. septembra 2020 - č. I. 175, lustrácia z 24. septembra 2019 - č. I. 178, upovedomenie z 11. januára 2021 - č. I. 179, príkaz z 11.

januára 2021 - č. I. 181, výzva z 11. januára 2021 - č. I. 183, oznámenie z 13. januára 2021 - č. I. 184, faktúra zo 14. januára 2021 - č. I. 185, výzva zo 14. januára 2021 - č. I. 186, zmluva z 9. decembra 2019 - č. I. 190b, návrh zo 14. januára 2021 - č. I. 194, oznámenie z 27. januára 2021 - č. I. 200, upovedomenie z 26. februára 2021 - č. I. 205), zo spisu Okresného súdu R. sp. zn. 23 Er 893/2012 (poverenie z 8. júla 1998 - č. I. 12, uznesenie z 12. decembra 2012 - č. I. 25, uznesenie z 15. marca 2013 - č. I. 35, návrh z 28. novembra 2019 - č. I. 45, uznesenie z 2. januára 2020 - č. I. 57, oznámenie zo 4. marca 2020 - č. I. 81, návrh z 29. septembra 2020 - č. I. 83, súhlas z 1. októbra 2020 - č. I. 86, prípis došlý 13. októbra 2020 - č. I. 91, upovedomenie z 25. júna 2020 - č. I. 92, overenie - č. I. 94, prípis z 29. októbra 2020 - č. I. 95, späťvzatie zo 14. januára 2021 - č. I. 98, upovedomenie z 26. februára 2021 - č. I. 103), zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 31 D 10/2022 (rozhodnutie z 12. júna 2008 - č. I. 100, rozhodnutie č. DK 15/2015-45 z 25. novembra 2015 - č. I. 102, rozhodnutie č. DK 5/2015 z 1. októbra 2015 - č. I. 124, rozhodnutie č. DK 25/2017 zo 7. septembra 2018 - č. I. 134, rozhodnutie zo 4. októbra 2022 - č. I. 164). 5. K samotnému skutku z vykonaných dôkazov bezrozporne vyplýva: Rozsudkom Krajského súdu v X. č. k. Z-2-44 Cb 178/94-31 bola spoločnosť I. - D. U., U. U. G..C., zaviazaná, aby zaplatila Galantskému priemyselnému podniku 2.006.680 Sk s 18 % ročným úrokom z omeškania od 10. júla 1992 a náhradu trov konania. Žalobca takto priznanú pohľadávku 31. októbra 1997 postúpil na Mesto R., ktoré ako oprávnený 25. mája 1998 navrhlo Y. L.G. L., súdneho exekútora v Š., aby na jej vymoženie vykonal exekúciu. K návrhu pripojilo výpis z obchodného registra, podľa ktorého je LV - D. U., U. U. G..C., spoločníkom spoločnosti T. S., U. U. G..C., s výškou vkladu 5,02 mil. Sk. Oprávnený a súdny exekútor 28. mája 1998 uzavreli aj osobitnú zmluvu o vykonaní exekúcie, podľa ktorej mala zmluvná odmena predstavovať 10 % z vymoženej sumy. Na základe žiadosti súdneho exekútora ho Krajský súd v X. 8. júla 1998 poveril vykonaním tejto exekúcie a zároveň spis postúpil Okresnému súdu R.. Súdny exekútor upovedomením z 27. júla 1998 upovedomil účastníkov o začatí exekúcie, ako aj o tom, že sa vykoná postihnutím iného majetkového práva, a príkazom z toho istého dňa zakázal T. S., U. U. G..C., aby vydala spoločnosti I. - D. U., U. U. G..C., ich vklad zo základného imania. Už prípisom z 13. augusta 1999 však súdny exekútor oznámil mestu, že exekúciu na obchodný podiel nemožno vykonať a pohľadávka je tak nevykonateľná. Spoločnosť I. - D. U., U. U. G..C., od 29. júla 2009 prestala byť spoločníkom T. S., U. U. G..C..

6. Na základe námietky oprávneného súd uznesením č. k. 23 Er 893/2012-25 z 12. decembra 2012 vylúčil Y. L. L. z vykonávania tejto exekúcie a ďalším uznesení č. k. 23 Er 893/2012-35 z 15. marca 2013 poveril jej vykonávaním Y. P. V. P. a určil trovy Y. L. L. Táto exekútorka prípisom z 5. novembra 2013 oznámila oprávnenému (mestu), že pohľadávka je nevykonateľná. Disciplinárne obvinený sa v roku 2017 stal náhradníkom Y. V. P.. Potom, čo 17. septembra 2019 zistil, že povinný I. - D. U., U. U. G..C., sa zlúčili so spoločnosťou T. S., U. U. G..C., disciplinárne obvinený upovedomil túto spoločnosť, že exekúcia sa vykoná predajom hnutelných vecí, a 15. októbra 2019 za prítomnosti jej konateľa L. P. spísal celkovo štyri motorové vozidlá. Dňa 28. novembra 2019 podala spoločnosť T. S., U. U. G..C., súdu návrh na odklad exekúcie a už 29. novembra 2019 sa disciplinárne obvinenému nepodarilo nájsť spísané vozidlá. Dňa 12. decembra 2019 oprávnený predložil disciplinárne obvinenému prvopis listiny označenej ako „Oznámenie“ z 10. decembra 2019, ktorou mesto R. oznámilo spoločnosti T. S., U. U. G..C., Ž. pohľadávku priznanú exekučným titulom (rozsudkom Krajského súdu v X.) postúpilo na L. P. (konateľa spoločnosti T. S., U. U. G..C.); konateľ na listine potvrdil, že mu tiež bola predložená. Zároveň L. P. zaslal disciplinárne obvinenému fotokópiu návrh na zmenu oprávneného kvôli postúpeniu, ako aj následný návrh na zastavenie exekúcie. Disciplinárne obvinený žiadal súd, aby návrhom nevyhovel, lebo postúpenie považuje za špekulatívne. Uznesením č. k. 23 Er 893/2012-57 z 2. januára 2020 súd zamietol návrh povinného na odklad a doručil ho oprávnenému 17. januára a povinnému 20. januára 2020. Zároveň prípisom zo 4. marca 2020 oznámil disciplinárne obvinenému, že nemá žiaden návrh na zmenu oprávneného ani návrh na zastavenie exekúcie, takže nemá o čom rozhodovať.

7. Dňa 25. júna 2020 disciplinárne obvinený vydal upovedomenie o zastavení starej exekúcie podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z., teda z dôvodu, že uplynula rozhodná doba, a doručil ho oprávnenému. Toto upovedomenie bolo riadne elektronicky autorizované mandátnym certifikátom disciplinárne obvineného. Následne ho zaslal Krajskému súdu v X., ktorý jeho počítačový systém mylne evidoval ako exekučný súd (keďže vydal poverenie na vykonanie exekúcie) a ktorému došlo 24. augusta 2020. Ten ho postúpil ďalej Okresnému súdu R., kam došlo 13. októbra 2020; disciplinárne obvinený nezisťoval, či a kedy sa tak stalo. Už prípisom z 25. augusta 2020 však disciplinárne obvinený oznámil oprávnenému - Mestu R., že exekučné konanie sa skončilo 24. augusta 2020, kedy bolo upovedomenie o zastavení exekúcie doručené Krajskému súdu v X..

8. Napriek tomu disciplinárne obvinený 8. septembra 2020 oznámil oprávnenému, že „na základe opätovnej kontroly exekučného spisu“ ruší upovedomenie o zastavení z 25. júna 2020, pretože v čase

jeho vydania ešte neuplynula rozhodná doba. Oprávnený v reakcii na to 29. septembra 2020 podal Okresnému súdu R. návrh na zmenu oprávneného, ktorým sa mal stať L.. P. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, okresný súd mu však 29. októbra 2020 oznámil, že o tomto návrhu nebude rozhodovať, lebo mu bolo doručené upovedomenie o zastavení starej exekúcie, proti ktorému neboli podané námietky. Disciplinárne obvinený aj tak 11. januára 2021 upovedomil oprávneného a povinného, že vykoná exekúciu (na vymoženie 397.336,49 € a predbežných trov exekúcie) príkazom pohľadávky z účtu v Prima banke Slovensko, a. s. Tej príkazom z toho istého dňa prikázal, aby z účtov povinného vyplatila celú vymáhanú sumu. Ďalším prípisom z 13. januára 2021 disciplinárne obvinený oznámil Okresnému súdu R., že upovedomenie z 25. júna 2020 berie späť. Faktúrou č. 1/2021 (nesprávne označenej „Vyúčtovanie na základe skončenia exekučného konania... vymožením pohľadávky“) zo 14. januára 2021 vyúčtoval povinnému trovy exekútora, ktoré pozostávali z odmeny 19.557,32 € s DPH 3.911,46 €; zároveň oznámil, že v exekúcii bolo vymožených 74.317,79 €, do čoho disciplinárne obvinený započítal aj sumu 66.609,57 €, ktorú zaplatil L.. P. oprávnenému ako odplatu za postúpenie pohľadávok. Povinný T. S., U. U. G..C., ho listom zo 14. januára 2021 vyzval, aby upustil od pokračovania v exekúcii, pretože musí vedieť, že pohľadávka mesta bola postúpená na L.. P. a navyše upovedomenie o zastavení exekúcie sa stalo právoplatným, keďže proti nemu neboli podané námietky. Konečne, 20. januára 2021 mesto R. navrhlo disciplinárne obvinenému, aby exekúciu zastavil.

9. K osobe disciplinárne obvineného z vykonaných dôkazov bezrozporne vyplýva, že bol 17. júna 2008 vymenovaný za súdneho exekútora so sídlom v X. a v roku 2017 sa stal náhradníkom súdnej exekútorky Y.. P. P. V.. Doteraz sa proti nemu viedli tri disciplinárne konania pred orgánmi Slovenskej komory exekútorov: (1) Vo veci sp. zn. DK 5/2015 podal návrh minister spravodlivosti Slovenskej republiky. Disciplinárna komisia komory exekútorov ho rozhodnutím vyhláseným 1. októbra 2015 uznala za vinného z disciplinárneho previnenia, ktorého sa dopustil tak, že vo veci EX 261/2001 nevydal upovedomenie o ďalších trovách, a za to mu uložila pokarhanie. Toto rozhodnutie však disciplinárne obvinený napadol opravným prostriedkom, o ktorom súd nerozhodol. (2) Vo veci sp. zn. DK 15/2015 podal návrh takisto minister spravodlivosti. Rozhodnutím vyhláseným 25. novembra 2015, č. DK 15/2015-45, disciplinárna komisia uznala disciplinárne obvineného za vinného z celkovo troch disciplinárnych previnení (sčasti závažného), ktorých sa dopustil tým, že vydal upovedomenie o začatí exekúcie v rozpore s opraveným poverením súdu, že po oprave nevydal nové upovedomenie a ministerstvu spravodlivosti nepredložil exekútorový spis. Za to mu disciplinárna komisia uložila disciplinárne opatrenie - peňažnú pokutu 700 €. Aj toto rozhodnutie disciplinárne obvinený napadol opravným prostriedkom, o ktorom súd nerozhodol. (3) Vo veci sp. zn. DK 25/2017 podal návrh zasa minister spravodlivosti a disciplinárna komisia rozhodnutím zo 7. septembra 2018 disciplinárne obvineného spod tohto návrhu oslobodila. Okrem toho ho tunajší súd disciplinárnym rozhodnutím č. k. 31 D 10/2022-156 vyhláseným 4. októbra 2022 uznal za vinného zo závažného disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku, ktoré spáchal tým, že od 17. októbra 2020 do 13. mája 2021 nevyplatil oprávnenému v určitej exekúcii prijaté plnenie. 10. Uvedené skutkové závery bezrozporne vyplývajú z vykonaných dôkazov, ktoré súd vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom zhodnotení všetkých okolností jednotlivo, ale aj v ich súhrne (§ 2 ods. 2 Trestného poriadku v spojení s § 4 D. s. p.). Skutočnosti, ktoré disciplinárne obvinený uvádzal vo svojej výpovedi, boli celkom v súlade s obsahom listinných dôkazov, ktoré disciplinárne obvinený ani nijako nespochybnil. Preto súd považoval skutočnosti ním uvádzané v jeho výpovedi za pravdivé a vhodne nimi doplnil zistený skutkový dej. Disciplinárne obvinený ani nenavrhol žiadne doplnenie dokazovania, ktoré by mohlo nadobudnuté vnútorné presvedčenie súdu spochybniť.

III.

Právne posúdenie a disciplinárne opatrenie

III.A Včasnosť podania návrhu

11. Podľa § 14 D. s. p. možno disciplinárny návrh podať do jedného roka odo dňa, kedy sa navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení. Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa o tom, že disciplinárne obvinený pokračuje v exekúcii aj po vydaní upovedomenia o jej zastavení, dozvedel 29. júla 2021, kedy mu došiel podnet povinného na prešetrovanie vybavenia jeho sťažnosti Slovenskou komorou exekútorov. Jednoročná lehota na podanie návrhu podľa citovaného ustanovenia by tak bola uplynula 29. júla 2022. Disciplinárny návrh však došiel tunajšiemu súdu už 26. júla 2022, teda pred jej uplynutím.

III.B Priebeh skutku a právne posúdenie

12. Pred samotným presným ustálením skutku, ktorý tvorí disciplinárne previnenie disciplinárne obvineného, a jeho právnou kvalifikáciou treba poznamenať, že podľa § 278 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 4 D. s. p. môže najvyšší správny súd v disciplinárnom konaní rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v disciplinárnom návrhu. Judikatúra v tejto súvislosti už zdôraznila, že pri posudzovaní toho, čo tvorí skutok

v zmysle uvedeného ustanovenia, nie je vždy rozhodujúci jeho doslovný opis v skutkovej vete obžaloby (disciplinárnom návrhu). Podstata skutku je totiž určená účasťou obvineného na určitej (trestne) stíhanej udalosti, z ktorej vzišiel následok významný z hľadiska (trestného) práva hmotného. Podstata skutku zostáva zachovaná, ak je zachovaná aspoň sčasti totožnosť konania alebo následku (porov. uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 8 Tz 207/95, judikát R 9/1997). Neskoršia judikatúra tieto závery spresnila v tom zmysle, že totožnosť skutku je zachovaná v prípade úplnej zhody konania a následku, zhody aspoň v konaní pri rozdielnom následku, zhody aspoň v následku pri rozdielnom konaní, ako aj v prípade, ak konanie alebo následok, príp. oboje budú zhodné aspoň čiastočne, a to za predpokladu, že bude daná zhoda v podstatných okolnostiach. Teória ani prax nechápe totožnosť skutku len ako úplnú zhodu medzi skutkovými okolnosťami uvedenými v obžalobnom návrhu (disciplinárnom návrhu) a výrokom rozhodnutia súdu. Postačí zhoda medzi podstatnými skutkovými okolnosťami. Súd totiž musí prihliadať na tie zmeny skutkového deja, ku ktorým došlo v rámci dokazovania. Súdna prax teda pripúšťa odchýlky od skutkového stavu uvedeného v obžalobe či už tak, že sa k nemu pripoja nové skutočnosti v obžalobe neuvedené, alebo sa vynechajú niektoré skutočnosti v obžalobe uvedené, ak sa ukázali nesprávnymi, alebo že sa skutočnosti určitým spôsobom len modifikujú, pokiaľ sa tým nemení priamo podstata skutku (porov. uznesenie najvyššieho súdu 1 TdoV 19/2011).

13. Uvedené závery možno podľa najvyššieho správneho súdu aplikovať aj v disciplinárnom konaní a pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti súdnych exekútorov, pri ktorej § 222c ods. 1 Exekučného poriadku účinného od 1. decembra 2021 beztak odkazuje na primerané použitie prvej časti Trestného zákona a § 228h Exekučného poriadku účinného do 30. novembra 2021 odkazoval na primerané použitie prvej časti zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorý vychádzal z rovnakých zásad. Ani najvyšší správny súd tak nie je doslovne viazaný formuláciou skutkovej vety (opisu skutku) v disciplinárnom návrhu, ale môže k nemu po vykonanom dokazovaní pripojiť nové skutočnosti, ktoré v návrhu neboli uvedené, alebo vynechať skutočnosti, ktoré sa ukázali ako nepravdivé. Podstatné je, aby zostala zachovaná totožnosť skutku vo vyššie vymedzenom význame. Najvyšší správny súd tak posúdil zistený skutkový stav s ohľadom na tieto všeobecné východiská.

14. Skutok v bode II disciplinárneho návrhu - tak, ako je opísaný - spočíva v podstate v konaní disciplinárne obvineného, ktorým (vystavením faktúry ako vonkajšieho prejavu) vyúčtoval svoju odmenu exekútora spolu s daňou z pridanej hodnoty. Navrhovateľ zároveň tvrdí, že toto konanie bolo protiprávne, pretože vyúčtovaná odmena nezodpovedala právnym predpisom, ktoré upravovali jej výšku. Tým podľa navrhovateľa vznikol následok, že si disciplinárne obvinený uplatnil voči povinnému odmenu vo výške, na ktorú nemal nárok. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že takýto skutok sa stal. Z vykonaných dôkazov (listiny z exekútorského a súdneho spisu a výsluch disciplinárne obvineného) je zrejmé, aké úkony predchádzali tomuto vyúčtovaniu, ktoré z týchto úkonov a ako ovplyvňovali výšku odmeny (boli pre ňu určujúce) a aký bol postoj disciplinárne obvineného k nim. Ako však bude vysvetlené ďalej, tunajší súd videl podstatu protiprávnosti tohto skutku v niečom inom než v samotnej výške vyúčtovanej odmeny, a preto tomu primerane aj upravil skutkovú vetu.

15. Sporné exekučné konanie v prospech oprávneného Mesta R. proti pôvodnému povinnému: I. - D. U., U. U. G..C., sa začalo v roku 1998 podaním návrhu na vykonanie exekúcie (§ 36 Ex. por.). Na základe prechodných ustanovení § 235 ods. 2 a § 238 ods. 1 a § 243b ods. 1 Ex. por. sa toto exekučné konanie malo dokončiť v zásade podľa predpisov účinných v čase jej začatia. Podľa § 196 Ex. por. účinného od počiatku až do 31. augusta 2005 za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Pojem exekučná činnosť bol vymedzený v § 2 Ex. por. v znení účinnom do 31. januára 2002 tak, že ide o vykonávanie núteného výkonu súdnych a iných rozhodnutí. Z citovaného ustanovenia tak vyplýva, že exekučná činnosť súdneho exekútora zahŕňala činnosti vykonávané v jednotlivých exekúciách, teda úkony smerujúce k vymoženiu exekvovaných pohľadávok. Z toho možno vyvodit', že nárok na odmenu podľa § 196 Ex. por. mohol súdnemu exekútorovi vznikáť len za takú činnosť (také úkony), ktoré vykonal v rámci výkonu konkrétnej exekúcie. Ustanovenie § 36 ods. 1 Exekučného poriadku v tomto smere ustanovovalo, že exekučné konanie sa síce začínalo podaním návrhu na vykonanie exekúcie, ale exekútor mohol začať vykonávať exekúciu až potom, čo mu bolo doručené poverenie súdu na jej vykonanie. Podobne z § 46 ods. 1 Ex. por. vyplývalo, že súdny exekútor sa mal postarať o vykonanie takej exekúcie, ktorej vykonaním bol poverený. Tunajší súd už vyslovil, že súdny exekútor koná protiprávne, ak vykonáva exekúciu inak než mu to vyplýva z poverenia súdu (porovnaj v tomto zmysle rozhodnutia sp. zn. 33 D 4/2022 a sp. zn. 31 D 12/2022). Zároveň z § 60 Ex. por. bolo možné vyvodit', že v prípade zastavenia exekúcie musel exekútor poverenie vrátiť, teda ho nebolo možné považovať naďalej za povereného vykonaním exekúcie a s jej vykonávaním musel prestať. Konzekventne potom musí platiť, že ak by súdny exekútor vykonával exekučné úkony aj potom, čo už ju nemal vykonávať a svoje poverenie vrátil alebo mal vrátiť, nešlo by

o úkony vykonávané v rámci výkonu konkrétnej exekúcie, ale o úkony vykonávané mimo jej rámca (ak zo zákona nevyplýva niečo iné). Takéto úkony by sa potom nemohli považovať za exekučnú činnosť v zmysle § 2 Ex. por. a súdnemu exekútorovi by za ne podľa § 196 Ex. por. nemohol vzniknúť nárok na odmenu.

16. V tu prerokúvanej veci zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že faktúru č. 1/2021 súdny exekútor vydal 14. januára 2021 v reakcii na to, že 11. januára 2021 vydal exekučný príkaz, na základe ktorého prikázal oprávnenému pohľadávku z účtu povinného v Prima banke Slovensko, a. s., v sume približne 30.000 €, a z tejto sumy svoj nárok na odmenu aj uspokojil. Podstatou veci tak zostáva otázka, či tieto úkony súdneho exekútora vykonané v januári 2021 boli vykonané v rámci prebiehajúcej exekúcie. Ako už bolo uvedené, nebolo sporné, že exekúcia sp. zn. EX 1110/2013 sa začala ešte v roku 1998, teda podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, a tak išlo o tzv. starú exekúciu v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z. z. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) cit. zák. sa stará exekúcia týmto zákonom (t. j. jeho účinnosťou) zastavovala, ak uplynula rozhodná doba. Táto doba bola podľa § 3 ods. 1 cit. zák. päť rokov a plynula od doručenia prvotného poverenia súdnemu exekútorovi, ak § 4 neustanovuje inak. V tu prerokúvanej veci bolo poverenie podľa zisteného skutkového stavu doručené súdnemu exekútorovi medzi 8 a 27. júlom 1998, a tak rozhodná doba mohla uplynúť ešte najneskôr k 27. júlu 2003 a exekúcia by sa tak mala zastaviť účinnosťou zákona č. 233/2019 Z. z., teda 1. januárom 2020. Zároveň však podľa § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 233/2019 Z. z. platilo, že rozhodná doba neuplynie skôr ako 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia súdu, ak súd ku dňu, keď sa má stará exekúcia zastaviť, rozhoduje o odklade starej exekúcie a odklad starej exekúcie nepovolí. Opäť v tu prerokúvanej veci podľa zisteného skutkového stavu Okresný súd R. k 1. januáru 2020 rozhodoval o návrhu povinného na odklad exekúcie, ktorý došiel ešte 28. novembra 2019, a uznesením z 2. januára 2020 tento odklad nepovolil. Keďže toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 20. januára 2020, podľa cit. § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 233/2019 Z. z. nemohla rozhodná doba uplynúť skôr než 20. januára 2021.

17. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z. platilo, že ak sa stará exekúcia zastavila, exekútor vyhotoví upovedomenie o zastavení starej exekúcie. Z výkladu v predošlom odseku tohto rozhodnutia je zrejmé, že v tu prerokúvanej veci sa exekúcia sp. zn. EX 1110/2013 mohla podľa zákona č. 233/2019 Z. z. zastaviť najskôr 20. januára 2021. Pokiaľ teda disciplinárne obvinený ako súdny exekútor vyhotovil 25. júna 2020 upovedomenie o jej zastavení, vyhotovil ho nesprávne, pretože táto exekúcia ešte zastavená nebola. Podľa ustanovenia § 7 ods. 1 cit. zák. však proti upovedomeniu, ktoré bolo vydané v rozpore s týmto zákonom, mohol oprávnený do 30 dní od jeho doručenia podať u exekútora námietky. Podľa § 7 ods. 2 cit. zák. zasa platilo, že ak námietky neboli podané, mal exekútor do 30 dní od uplynutia lehoty na podanie námietok doručiť toto upovedomenie súdu. Podľa § 8 ods. 1 druhej vety cit. zák. sa exekučné konanie v takom prípade končí doručením upovedomenia o zastavení starej exekúcie súdu. Vychádzajú z ustanovenia § 45 ods. 1 Ex. por., na ktorého použitie odkazoval aj § 10 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z., má byť týmto súdom tzv. exekučný súd, ktorým je v prípade, že exekučný titul nevydal okresný súd, zásadne všeobecný súd povinného, teda v prerokúvanej veci Okresný súd R..

18. Z citovaných ustanovení tak podľa najvyššieho správneho súdu zreteľne vyplýva, že samotný zákon č. 233/2019 Z. z. počítal s možnosťou, že upovedomenie o zastavení starej exekúcie bude vydané v rozpore so zákonom. Mohlo ísť najmä o prípady, kedy exekútor vydal toto upovedomenie predčasne, teda napriek tomu, že ešte neuplynula rozhodná doba (tak aj dôvodová správa k § 7 ods. 1, Národná rada Slovenskej republiky, VII. volebné obdobie, tlač 1445). Napriek tomu citovaný zákon v žiadnom svojom ustanovení nedáva súdnemu exekútorovi právo, aby len z tohto dôvodu (vydanie upovedomenia v rozpore so zákonom) toto upovedomenie následne zrušil alebo „vzal späť“ a opätovne pokračoval v exekúcii, ako keby nebolo vydané. Naopak, z § 7 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z. zreteľne vyplýva, že proti takémuto postupu sa mohol brániť oprávnený námietkami, o ktorých by podľa § 7 ods. 3 cit. zák. rozhodoval exekučný súd. Pokiaľ však oprávnený takéto námietky nepodal, ustanovenie § 7 ods. 2 cit. zák. ukladalo súdnemu exekútorovi povinnosť (porov. slová „doručí súdu“), aby už vydané upovedomenie doručil exekučnému súdu. Ustanovenie § 8 ods. 1 druhá veta cit. zák. potom na takéto doručenie automaticky a bezvýhradne viazalo účinky skončenia exekučného konania a nadväzujúce povinnosti zrušiť zabezpečovacie úkony (§ 8 ods. 4 zákona č. 233/2019 Z. z.). Zo žiadneho z citovaných ustanovení nevyplýva, že by sa nemali použiť alebo že by tam uvedené účinky nemali nastať len preto, že upovedomenie o zastavení starej exekúcie bolo vydané nesprávne. O tom, že upovedomenie o zastavení starej exekúcie nemôže súdny exekútor kedykoľvek zrušiť, svedčí aj ustanovenie § 5 ods. 4 zákona č. 233/2019 Z. z., ktoré výslovne ustanovuje jediný prípad, v ktorom tak súdny exekútor mohol urobiť.

19. Obhajoba disciplinárne obvineného na týchto záveroch nič nemení. Predovšetkým nie je vôbec akceptovateľný jeho odkaz na primerané použitie § 224 CSP, podľa ktorého súd kedykoľvek

opraví v rozsudku chyby v písaní, počítaní a iné zrejme nesprávnosti. Podľa ustálenej judikatúry k citovanému ustanoveniu sa zrejmu nesprávnosťou podľa tohto ustanovenia rozumie chyba, ktorá vznikla bezprostredným zlyhaním mechanickej alebo duševnej činnosti osoby, ktorá sa zúčastnila na vyhlásení alebo vyhotovení rozhodnutia (porov. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 576/2013 alebo uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 162/2017). Naopak, ani opravou nemožno nahrádzať vecné chyby rozhodnutia (porov. uznesenie ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 106/2019). O to menej je potom prípustné, aby súd opravou rozhodnutia podľa § 224 CSP zrušoval (!) vlastné už vydané rozhodnutie z dôvodu, že je nesprávne. Preto z tohto ustanovenia ani súdny exekútor nemôže vyvodzovať základ pre zrušenie už raz vydaného upovedomenia o zastavení starej exekúcie, proti ktorému navyše oprávnený nepodal námietky, hoci tak urobiť mohol. Takýto postup disciplinárne obvineného totiž zasahuje aj do právnej istoty účastníkov exekučného konania; aj oprávnený, aj povinný totiž môžu vychádzať z toho, že ak súdny exekútor vydal upovedomenie o zastavení exekúcie a neboli proti nemu podané námietky, bude nasledovať postup podľa § 7 ods. 2 a § 8 ods. 1 a 4 zákona č. 233/2019 Z. z. Ak exekútor následne bez zákonnej opory rozhodne o zrušení či „späťvzati“ upovedomenia, zasiahne do tohto očakávania bez zákonného dôvodu. Rovnako nie je dôvodná obrana disciplinárne obvineného súvisiaca s doručovaním upovedomenia exekučnému súdu. Ako už bolo uvedené, nebol totiž oprávnený raz vydané a oprávnenému doručené upovedomenie zrušiť vôbec. Okolnosť, že upovedomenie následne zaslal Krajskému súdu v X., a nie Okresnému súdu R., takisto nie je podstatná. Zo zisteného skutkového stavu totiž vyplýva, že disciplinárne obvinený doručoval upovedomenie Krajskému súdu v X. práve na účely splnenia povinnosti podľa § 7 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z. z. a len omylom tento súd zamenil s exekučným súdom. Preto nemožno akceptovať jeho názor, že doručenie Okresnému súdu R. nemá účinky, lebo mu ho nedoručil exekútor sám. Ani znenie § 8 ods. 1 cit. zák. neustanovuje, že by ku skončeniu exekučného konania došlo, len ak upovedomenie exekučnému súdu doručil priamo súdny exekútor. Nie je teda vylúčené, že mu môže dôjsť aj postúpením z iného súdu, kam ho súdny exekútor omylom zaslal. O inú situáciu by išlo, ak by súdny exekútor zaslal toto upovedomenie inému súdu napríklad na nahliadnutie alebo na účely dokazovania v inom konaní. V tu prerokovanej veci je však zrejme, že disciplinárne obvinený ho zaslal Krajskému súdu v X. podľa § 7 ods. 2 cit. zák. s úmyslom, že ho posielal príslušnému súdu, o čom svedčí aj okolnosť, že hneď potom, čo došlo tomuto krajskému súdu (24. augusta 2020), prípisom z 25. augusta 2020 oznámil oprávnenému skončenie exekučného konania podľa § 8 ods. 1 cit. zák. O to viac sa potom disciplinárne obvinený mal zaujímať o to, či a kedy tento súd upovedomenie postúpil, navyše, keď podľa jeho vlastného vyjadrenia na pojednávaní mu je známa prax súdov, že k takémuto postupovaniu dochádza.

20. Na základe uvedeného možno uzavrieť, že už po uplynutí lehoty na podanie námietok (teda najneskôr 24. augusta 2020, kedy disciplinárne obvinený zaslal upovedomenie o zastavení z 25. júna 2020 súdu, ktorý mylne považoval za príslušný súd) disciplinárne obvinený mohol konať len úkony smerujúce k ukončeniu exekučného konania podľa § 7 a 8 zákona č. 233/2019 Z. z. Naopak, podľa citovaného zákona, ani žiadneho iného právneho predpisu nebol oprávnený 8. septembra 2020 oznámiť zrušenie upovedomenia z 25. júna 2020. Následne najneskôr od 13. októbra 2020, kedy upovedomenie z 25. júna 2020 aj s prípisom disciplinárne obvineného došlo (postúpením) Okresnému súdu R. ako exekučnému súdu, sa exekučné konanie v zmysle § 8 ods. 1 cit. zák. malo považovať za skončené a poverenie, ktoré podľa § 36 ods. 2 a § 46 ods. 1 Ex. por. oprávňovalo disciplinárne obvineného na vykonávanie exekúcie, sa malo považovať za vrátené. Na základe toho tak súdny exekútor po tomto dátume v žiadnom prípade nebol oprávnený vydať upovedomenie ani príkaz z 11. januára 2021, nebol oprávnený postihnúť bankový účet povinného a nebol oprávnený ani uplatniť nárok na odmenu z takto vykonanej exekučnej činnosti v zmysle § 196 Ex. por. v citovanom znení. Pokiaľ tak urobil a vyúčtoval si odmenu, konal tak bez právneho základu, v rozpore s týmto ustanovením.

21. Na uvedenom závere nič nemení ani okolnosť, že sumu 66.609,57 € považoval disciplinárne obvinený za vymoženú ešte v roku 2019. Zo zisteného skutkového stavu je totiž zrejme, že až do vydania upovedomenia o zastavení starej exekúcie z 25. júna 2020 disciplinárne obvinený vychádzal z toho, že sa mu nepodarilo vymôcť ani časť pohľadávky, a tak podľa § 46 ods. 4 a 5 Ex. por. v znení účinnom do 31. marca 2017 ani časť vymoženého plnenia nepoukázal na svoju odmenu. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z. však trovy starej exekúcie mohli pozostávať len z trov, ktoré si exekútor pred jej zastavením oprávnenne ponechal z prijatého alebo vymoženého plnenia, a paušálnych trov vo výške 35 €. Na úhradu iných než týchto trov exekútor nemal nárok. Pokiaľ si teda disciplinárne obvinený pred 25. júnom 2020 z vymoženého plnenia nič oprávnenne neponechal, podľa cit. § 6 ods. 1 už žiaden iný nárok na trovy nemal. Pokiaľ si teda po 13. októbri 2020 vyúčtoval a ponechal sumu trov z plnenia vymoženého 14. januára 2021, uplatňoval si takisto nárok, ktorý mu podľa § 196 Ex. por. už patriť nemohol, lebo mu zanikol podľa § 6 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z.

22. Podľa § 220 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 30. novembra 2021, teda v čase spáchania skutku, je disciplinárnym previnením súdneho exekútora okrem iného zavinené porušenie povinností pri výkone činnosti exekútora. Podľa § 220 ods. 2 v cit. znení je konanie uvedené v odseku 1 závažným disciplinárnym previnením, ak vzhľadom na (okrem iného) povahu porušenej povinnosti a mieru zavinenia je jeho škodlivosť zvýšená. Z predošlých odsekov celkom zreteľne vyplýva, že konanie disciplinárne obvineného spočívalo v úkonoch (aj keď neoprávnených), ktoré sú typické pre výkon funkcie exekútora podľa Exekučného poriadku (vyúčtovanie odmeny za činnosť, ktorú sám považoval za exekučnú činnosť, a ponechanie si časti vymoženého plnenia na úhradu tejto odmeny). Tieto úkony však disciplinárne obvinený podľa § 196 Ex. por. nesmel urobiť, a tak jeho konanie malo charakter porušenia povinností pri výkone činnosti súdneho exekútora. Obmedzenie, že exekútor si môže nárokovať na odmenu len za (oprávnenú) exekučnú činnosť, považuje najvyšší správny súd za dôležitú povinnosť. Zabezpečuje totiž ochranu pred svojvôľou súdneho exekútora, ktorý pri uplatňovaní a vymáhaní svojej odmeny koná (výnimočne) nie na presadenie nároku oprávneného, ale v podstate vo svojej vlastnej veci (sám je oprávneným z nároku, ktorý takto vymáha). Obmedzenie exekútora na odmenu len za oprávnené vykonávané činnosť (teda len v rámci exekúcie, ktorá sa riadne začala na návrh, a len dovtedy, kým sa v súlade so zákonom neskončila) tak vyrovnáva riziká, ktoré sú s týmto uplatňovaním nároku spojené.

23. Pri posudzovaní zavinenia možno vychádzať z vymedzenia § 15 a 16 Trestného zákona v spojení s § 222c ods. 1 Ex. por., ale aj z § 3 a 4 zákona SNR č. 372/1990 Zb. v spojení s § 228h účinným do 30. novembra 2021, ktoré sú v podstate totožné. Skutok je spáchaný úmyselne, ak páchatel' buď chcel svojím konaním porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, alebo vedel, že môže také porušenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že disciplinárne obvinený vedel, že vydal upovedomenie o zastavení exekúcie z 25. júna 2020. Takisto vedel, že oprávnený, ktorým bolo navyše mesto - jednotka územnej samosprávy, u ktorej možno predpokladať dostatočné právne vedomie o následku takéhoto kroku - proti upovedomeniu nepodal námietky. Už z toho mu muselo byť zrejmé, že na pokračovaní exekúcie nemá záujem ani ten, v čí prospech by sa mala vykonať - oprávnený. Sám sa však rozhodol v takto skončenej exekúcii pokračovať, a to zjavne len s cieľom získať aspoň časť odmeny, na ktorú stratil nárok zastavením starej exekúcie v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z. Disciplinárne obvinený teda vedel, že týmto konaním vykonáva exekučnú činnosť a uplatňuje si svoju odmenu v rozpore so zákonom, no aj tak ju takto vykonať chcel a urobil to. Práve úmysel porušiť takto dôležitú povinnosť podľa najvyššieho správneho súdu zvyšujú škodlivosť konania súdneho exekútora, v dôsledku čoho jeho konanie má charakter závažného disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 1 a 2 Ex. por.

III.C Disciplinárne opatrenie

24. Podľa § 221 ods. 2 Ex. por. v znení účinnom do 30. novembra 2021 za závažné disciplinárne previnenie možno uložiť disciplinárne opatrenie a) písomné pokarhanie, b) peňažnú pokutu až do sumy 3.310 € a c) zbavenie výkonu funkcie exekútora. Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia najvyšší správny súd prihliadol na to, že voči disciplinárne obvinenému sa síce viedli tri disciplinárne konania pred Disciplinárnou komisiou Slovenskej komory exekútorov, len v dvoch z nich boli vyhlásené odsudzujúce rozhodnutia (1. októbra 2015 vo veci č. DK 5/2015 a 25. novembra 2015 vo veci DK 15/2015), ktoré však nenadobudli právoplatnosť. Na druhej strane však rozhodnutím tunajšieho súdu vyhláseným 4. októbra 2022 bol disciplinárne obvinený už právoplatne uznaný za vinného z takisto zo závažného disciplinárneho previnenia, ktoré spáchal medzi 17. októbrom 2020 a 13. májom 2021. Disciplinárne previnenie v tu prerokúvanom prípade spáchal konaním 14. januára 2021, teda neskôr než boli vyhlásené rozhodnutia vo veciach č. DK 5/2015 a DK 15/2015, ale pred vyhlásením disciplinárneho rozhodnutia vo veci sp. zn. 31 D 10/2022.

25. Exekučný poriadok v znení účinnom do 30. novembra 2021 neupravoval otázku, ako treba postupovať v takomto prípade. S účinnosťou od 1. decembra 2021 však bolo zmenené ustanovenie § 222c ods. 1 Ex. por. tak, že pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti exekútorov sa má primerane použiť všeobecná časť Trestného zákona. Podľa jeho ustanovenia § 2 ods. 1 platí, že ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel' priaznivejší. Aj toto ustanovenie je zaradené do všeobecnej časti Trestného zákona, a tak ho od 1. decembra 2021 treba použiť aj na disciplinárnu zodpovednosť exekútora. Aj pri ukladaní disciplinárnych opatrení tak treba skúmať, ktorý zo zákonov účinných v čase medzi spáchaním disciplinárneho previnenia a rozhodovaním o ňom je pre disciplinárne obvineného priaznivejší. Dôsledkom ustanovenia § 222c ods. 1 Ex. por. účinného od 1. decembra 2021 však je nielen použitie § 2 ods. 1, ale aj ustanovenia § 41 a 42 Tr. zák., ktoré upravujú ukládanie úhrnného a súhrnného trestu. Z § 42 ods. 1 Trestného zákona pre disciplinárne konanie zásadne platí, že ak súd odsudzuje páchatel'a (disciplinárne obvineného) za disciplinárne previnenie, ktoré spáchal skôr,

ako bolo súdom prvého stupňa vyhlásené odsudzujúce disciplinárne rozhodnutie, uloží mu súhrnné disciplinárne opatrenie podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Z § 41 ods. 1 Tr. zák. potom pre disciplinárne konanie vyplýva, že úhrnný trest uloží súd, ak odsudzuje disciplinárne obvineného za dve alebo viac disciplinárnych previnení, a to podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na disciplinárne previnenie z nich najprísnejšie trestné. Citované ustanovenia tak znamenajú, že najneskôr od 1. decembra 2021 treba aj v disciplinárnom konaní proti exekútorom ukladať súhrnný trest, ak sú na to splnené podmienky. Takáto úprava je tak najneskôr od 1. decembra 2021 (teda od okamihu medzi spáchaním tu prejednávaného disciplinárneho previnenia a vyhlásením disciplinárneho rozhodnutia) pre disciplinárne obvineného priaznivejšia než prípadné uloženie viacerých samostatných disciplinárnych opatrení, a preto ju podľa cit. § 2 ods. 1 Tr. zák. treba použiť aj v tu prejednáwanej veci.

26. Keďže disciplinárne previnenie, za ktoré bol disciplinárne obvinený uznaný vinným týmto rozhodnutím, spáchal skôr, že bolo vyhlásené rozhodnutie č. k. 31 D 10/2022-164, musí sa mu podľa citovaného § 42 ods. 1 Trestného zákona uložiť súhrnné disciplinárne opatrenie za všetky tieto disciplinárne previnenia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 222c ods. 1 Ex. por. pre ukládanie súhrnného disciplinárneho opatrenia platí, že nesmie byť miernejšie než disciplinárne opatrenie uložené skorším rozhodnutím. Keďže rozhodnutím č. k. 31 D 10/2022-164 bola disciplinárne obvinenému uložená pokuta 700 €, nebolo možné v prerokúvanej veci uložiť len písomné pokarhanie v zmysle § 221 ods. 2 písm. a) Ex. por., ktoré by však najvyšší správny súd beztak nepovažoval za dostatočné. Tým, že sa ukladá súhrnné disciplinárne opatrenie podľa zásad pre uloženie úhrnného disciplinárneho opatrenia, bolo potrebné prihliadnuť na to, že sa ukladá za viac skutkov, ktoré obidva boli kvalifikované ako závažné disciplinárne previnenia. Okrem toho najvyšší správny súd prihliadol na to, že v oboch skutkoch disciplinárne obvinený postupoval bez jasnej zákonnej opory a bez toho, aby si uvedomil, že výkon funkcie exekútora je výkonom verejnej moci, s ktorou je striktné spätá požiadavka legality (porov. § 3 Exekučného poriadku). Navyše v tu prerokúvanej veci disciplinárne obvinený neoprávneným pokračovaním v exekúcii, postihnutím účtu a výúčtovaním a ponechaním si odmeny citeľne zasiahol aj do práv tretích osôb. S ohľadom na to považoval najvyšší správny súd za primerané druhé najprísnejšie súhrnné disciplinárne opatrenie, a to približne v dvoch tretinách jeho zákonnej sadzby.

III.D Oslobodenie za skutok v bode I disciplinárneho návrhu

27. Ako zástupca navrhovateľa upresnil aj na ústnom pojednávaní, podstata skutku v bode I disciplinárneho návrhu spočíva v tom, že disciplinárne obvinený oznámenie súdu urobil neskoro. To, čo sa disciplinárne obvinenému vytyka, je tak vlastne nekonanie (opomenutie konania) po určitý čas. Podľa § 122 ods. 1 Trestného zákona, ktorý podľa už citovaného § 222c ods. 1 Ex. por. treba použiť aj na disciplinárnu zodpovednosť súdnych exekútorov, sa konaním rozumie opomenutie takého konania, na ktoré bol páchatel podľa okolností a svojich osobných pomerov povinný. Judikatúra k citovanému ustanoveniu napospol dospela k záveru, že musí ísť o povinnosť právnu alebo aspoň povinnosť podobnej právnej sily (porov. rozsudok Najvyššieho súdu ČSR sp. zn. 5 Tz 2/87, judikát R 7/1988, rozsudok Najvyššieho súdu SSR sp. zn. 5 Tz 81/76, judikát R 25/1977). Z toho možno vyvodit', že trestnoprávne (a ani disciplinárnoprávne) relevantné nemôže byť opomenutie takého konania, na ktoré disciplinárne obvinený nemal právnu (alebo aspoň obdobnej právnej sily) povinnosť. O to menej potom môže byť relevantné opomenutie konania, ktoré právny predpis zakazuje; v takom prípade je práve opomenutie takého (zakázaného) konania konaním, ktoré je súladné s právom.

28. Ako už bolo vysvetlené vyššie, z ustanovení zákona č. 233/2019 Z. z. nevyplývalo právo súdneho exekútora zrušiť alebo vziať späť upovedomenie o zastavení starej exekúcie, ktoré už bolo doručené a neboli proti nemu podané námietky. O to menej bol potom oprávnený vziať späť oznámenie o skončení exekučného konania, ktoré už podľa § 8 ods. 1 cit. zák. došlo exekučnému súdu, a začať znova vykonávať exekúcie. V dôsledku toho tak disciplinárne obvinený nielenže nemusel, ale nemal a nemohol zaslať Okresnému súdu R. informáciu o späťvzatí upovedomenia o zastavení starej exekúcie. Ak tak neurobil, konal v súlade s právom a neopomenul konanie, na ktoré bol povinný. Vzhľadom na to nebolo možné uzavrieť, že by nekonaním, ktoré sa mu v bode I disciplinárneho návrhu kladie za vinu, disciplinárne obvinený akokoľvek porušil svoje povinnosti alebo inak konal spôsobom, ktorý podľa § 220 ods. 1 Ex. por. zakladá disciplinárne previnenie.

IV.

Záver

29. Zo všetkých uvedených dôvodov tak najvyšší správny súd postupom podľa § 34 ods. 1 D. s. p. uznal disciplinárne obvineného vinným v časti vytykaných skutkov a uložil mu zodpovedajúce súhrnné disciplinárne opatrenie. Pritom v záujme presnosti upravil skutkovú vetu disciplinárneho previnenia tak, aby presnejšie opisovala, ale zároveň viac zvyrazňovala to konanie, ktoré tvorí jeho podstatu - teda

už samo vyúčtovanie odmeny exekútora v čase a za činnosť, ktorú už nesmel vykonávať, pretože exekúcia bola upovedomením zastavená. Takáto úprava skutkovej vety nič nemení na totožnosti skutku v disciplinárnom návrhu a v disciplinárnom rozhodnutí (§ 278 ods. 1 Trestného poriadku, porov. výklad v odsekoch 12 a 13 tohto rozhodnutia). Zároveň najvyšší správny súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o disciplinárnom opatrení v rozhodnutí č. k. 31 D 10/2022-164, ako aj všetky ostatné rozhodnutia, ktoré touto zmenou stratili podklad. Vo zvyšnej časti disciplinárne obvineného podľa § 34 ods. 2 písm. b) D. s. p. spod disciplinárneho návrhu oslobodil.

30. Toto rozhodnutie bolo vo všetkých výrokoch prijaté pomerom hlasov 5 : 0 (jednomyseľne).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.